

Appel iværksat den 24. april 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 14. februar 2019 i de forenede sager T-131/16 og sag T-263/16, Belgien og Magnetrol International mod Kommissionen

(Sag C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P.J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kongeriget Belgien, Magnetrol International og Irland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 14. februar 2019 i de forenede sager T-131/16 og T-263/16, Belgien og Magnetrol International mod Kommissionen, EU:T:2019:91, ophæves, for så vidt som det heri blev fastslået, at Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1699 ⁽¹⁾ af 11. januar 2016 om skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), iværksat af Belgien, fejlagtigt klassificerede ordningen for »overskydende fortjeneste« som en ordning som omhandlet i artikel 1, litra d), i forordning 2015/1589 ⁽²⁾,
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling af de anbringender, der ikke tidligere er blevet vurderet, og
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at det var forkert at klassificere »overskydende fortjeneste« på skatteområdet, som Belgien iværksatte fra 2004 til 2014, som en ordning som omhandlet i artikel 1, litra d), i forordning 2015/1589.

Retten foretog en fejlagtig fortolkning af den første betingelse i artikel 1, litra d), og foretog en urigtig gengivelse af 94.-110. betragtning til den anfægtede afgørelse ved at fastslå, at Kommissionen kun fandt, at de lovgivningsmæssige retsakter, der er opregnet i 99. betragtning, udgjorde grundlaget for ordningen for »overskydende fortjeneste«.

Retten foretog en fejlagtig fortolkning af den anden betingelse i artikel 1, litra d), og foretog en urigtig gengivelse af 100.-108. betragtning til den anfægtede afgørelse ved at fastslå, at indrømmelsen af en fritagelse for »overskydende fortjeneste« forudsatte vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger.

Retten foretog en fejlagtig fortolkning af den tredje betingelse i artikel 1, litra d), og foretog en urigtig gengivelse af 66., 102., 103., 109., og 140. betragtning til den anfægtede afgørelse ved at fastslå, at yderligere gennemførelsesforanstaltninger var nødvendige for at fastlægge de begunstigede af fritagelsen for »overskydende fortjeneste«.

Endelig så Retten bort fra ratio legis bag artikel 1, litra d), ved at fastslå, at Kommissionen fejlagtigt klassificerede ordningen for »overskydende fortjeneste« som en ordning som omhandlet i den pågældende bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT 2016, L 260, s. 61.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).